

Sygn. akt IIK 1307/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Strzelcach Opolskich w składzie:

Przewodniczący **SSR Piotr Srebnicki**

Protokolant Katarzyna Lisiak

W obecności Prokuratora Prok. Rej. w Strzelcach Opolskich – Michała Datonia

Po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 roku na posiedzeniu

sprawy **K. B./B./**

syna H.i G.z domu H.

urodz. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 23 kwietnia 2010 r. na terenie leśnictwa C., w obrębie oddziału lasu (...) przy drodze C. – W. sprowadził zagrożenie w postaci pożaru dla mienia w wielkich rozmiarach – kompleksu leśnego o powierzchni 600 ha i wartości 6 000 000 zł poprzez podpalenie lasu i jednoczesne zniszczenie mienia na obszarze 0,60 ha lasu sosnowo – modrzewiowego wartości 3915 zł przy działaniu na szkodę Nadleśnictwa R.

tj. przestępstwo z art. 163§1 pkt 1 kk i 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2. w dniu 22 sierpnia 2010 r. na terenie leśnictwa C., w obrębie oddziału lasu (...) przy drodze C. – D. sprowadził zagrożenie w postaci pożaru dla mienia w wielkich rozmiarach – kompleksu leśnego o powierzchni 600 ha i wartości 6 000 000 zł poprzez podpalenie lasu i jednoczesne zniszczenie mienia na obszarze 0,15 ha stanowiącego uprawę lasu bukowego wartości 917 zł przy działaniu na szkodę Nadleśnictwa R.

tj. przestępstwo z art. 163§1 pkt 1 kk i 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

3. w dniu 3 marca 2011 r. na terenie leśnictwa C., w obrębie oddziału lasu (...) i (...) sprowadził zagrożenie w postaci pożaru dla mienia w wielkich rozmiarach – kompleksu leśnego o powierzchni 600 ha i wartości 6 000 000 zł poprzez podpalenie lasu i jednoczesne zniszczenie mienia na obszarze 2 ha drzewostanu wartości 17048 zł przy działaniu na szkodę Nadleśnictwa R.

tj. przestępstwo z art. 163§1 pkt 1 kk i 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

4. w dniu 5 września 2011 r. w J. na drodze publicznej – ul. (...) kierował rowerem będąc w stanie nietrzeźwości, posiadając w kolejnych próbach 0,81 mg, a następnie 0,86 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza, jednocześnie nie stosując się do zakazu prowadzenia rowerów orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich wyrokami – IIK 1310/10 z dnia 31 stycznia 2011r., IIK 1273/10 z dnia 9 lutego 2011 r. oraz IIK 138/11 z dnia 6 kwietnia 2011 r.

tj. przestępstwo z art. 178a § 2 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. w miejsce czynu opisanego w części wstępnej w punkcie 1 uznaje **K. B.** za winnego tego, że w dniu 23 kwietnia 2010 r. na terenie leśnictwa C., w obrębie oddziału lasu (...) przy drodze C.– W. umyślnie wznicił pożar w wyniku, którego zniszczeniu uległo 0,60 ha lasu sosnowo - modrzewiowego wartości 3915 złotych na szkodę Nadleśnictwa R. równocześnie spowodował zagrożenie dla mienia w wielkich rozmiarach – kompleksu leśnego o powierzchni 600 ha i wartości 6 000 000 złotych tj. uznaje go winnym czynu z art. 163§1 pkt 1 kk

II. w miejsce czynu opisanego w części wstępnej w punkcie 2 uznaje **K. B.** za winnego tego, że w dniu 22 sierpnia 2010 r. na terenie leśnictwa C., w obrębie oddziału lasu (...) przy drodze C.– D. umyślnie wznicił pożar w wyniku, którego zniszczeniu uległo 0,15 ha stanowiącego uprawę lasu bukowego wartości 917 złotych na szkodę Nadleśnictwa R. równocześnie spowodował zagrożenie dla mienia w wielkich rozmiarach – kompleksu leśnego o powierzchni 600 ha i wartości 6 000 000 złotych tj. uznaje go winnym czynu z art. 163§1 pkt 1 kk

i za to, przyjmując, że obu tych czynów dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw na podstawie art. 163§1 kk przy zastosowaniu art. 91§1 kk wymierza mu karę **1 (jednego)** roku i **6 (sześciu)** miesięcy pozbawienia wolności

III. w miejsce czynu opisanego w części wstępnej w punkcie 3 uznaje **K. B.** za winnego tego, że w dniu 03 marca 2011 r. na terenie leśnictwa C., w obrębie oddziału lasu (...) i (...) umyślnie wznicił pożar w wyniku, którego zniszczeniu uległo 2 ha drzewostanu wartości 17 048 złotych na szkodę Nadleśnictwa R. równocześnie spowodował zagrożenie dla mienia w wielkich rozmiarach – kompleksu leśnego o powierzchni 600 ha i wartości 6 000 000 złotych tj. uznaje go winnym czynu z art. 163§1 pkt 1 kk i za to na podstawie art. 163§1 pkt 1 kk wymierza mu karę **1 (jednego)** roku pozbawienia wolności

IV. uznaje **K. B.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej w punkcie 4 tj. przestępstwa z art. 178a§2 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę **6 (sześciu)** miesięcy pozbawienia wolności

V. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec **K. B.** zakaz prowadzenia rowerów na okres **4 (czterech)** lat

VI. na podstawie art. 91§2 kk za zbiegający się ciąg przestępstw i przestępstwa orzeka wobec **K. B.** karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

VII. na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec **K. B.** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Nadleśnictwa R. kwoty **21 880 (dwadzieścia jeden tysięcy osiemset osiemdziesiąt)** złotych

VIII. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu zatrzymanie od 11-12.04.2011r. oraz okres obserwacji w zamkniętym szpitalu psychiatrycznym od 28.11.2011r. do 27.12.2011r.

IX. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek przez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych opisanych na karcie 145 i przechowywanych w aktach na karcie 43a

X. na podstawie §14 ust 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348, z późn. zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K. kwotę **2125,44 zł (dwa tysiące sto dwadzieścia pięć złotych^{44/100})**, w tym VAT **397,44 zł** tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu

XI. na podstawie art. 624 §1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia **oskarżonego** od ponoszenia kosztów postępowania wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt IIK 1307/12

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 kwietnia 2010 r. na terenie leśnictwa C., w obrębie oddziału lasu (...) przy drodze C.– W.K. B.dokonał podpalenia lasu, używając w tym celu posiadanej przy sobie zapalniczki, czym sprowadził zagrożenie dla mienia w wielkich rozmiarach – kompleksu leśnego o powierzchni 600 ha i wartości 6 000 000 zł.

W następstwie pożaru lasu doszło do zniszczenia mienia na obszarze 0,60 ha lasu sosnowo–modrzewiowego wartości 3.915 zł na szkodę Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwo R..

W dniu 22 sierpnia 2010 r. K. B.również na terenie leśnictwa C., w obrębie oddziału lasu (...) przy drodze C.– D.wzniecił pożar sprowadzając równocześnie zagrożenie dla mienia w wielkich rozmiarach – kompleksu leśnego o powierzchni 600 ha i wartości 6 000 000 zł. W wyniku pożaru lasu nastąpiło zniszczenie mienia na obszarze 0,15 ha stanowiącego uprawę lasu bukowego wartości 917 zł. Także w tym przypadku poszkodowanym zostało Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo R..

W dniu 03 marca 2011 r. na terenie leśnictwa C., w obrębie oddziału lasu 156 B i 167 C K. B.dokonał podpalenia lasu, za pomocą posiadanej zapalniczki, czym sprowadził zagrożenie dla mienia w wielkich rozmiarach – kompleksu leśnego o powierzchni 600 ha i wartości 6 000 000 zł.

Poprzez wzniecenie pożaru nastąpiło zniszczenie mienia na obszarze 2 ha drzewostanu i powstała szkoda wartości 17.048 zł na szkodę Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwo R..

W wyniku niezwłocznej akcji gaśniczej Straży Pożarnej nie doszło do rozprzestrzenienia się pożaru na obszar całego kompleksu leśnego.

K. B.za pomocą zapalniczki podpalał suchą ściółkę leśną, nie polewając jej uprzednio żadnymi substancjami.

W dniu 09 kwietnia 2011r. funkcjonariusze Straży Leśnej K. R.i B. J.zauważyli K. B.jadącego rowerem przez las w kierunku wsi W.. Został on przez nich zatrzymany do kontroli, gdyż z uwagi na uprzednie podpalenia, a zwłaszcza te powstałe w miesiącu marcu podjęli zintensyfikowane działania mające na celu wykrycie sprawcy tychże podpałów. W następstwie przeszukania jego osoby zostały zabezpieczone dwie zapalniczki, zaś K. B.na bezpośrednie pytania strażników leśnych przyznał się do tego, iż on był sprawcą podpałów lasu.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego K. B. k. 309, 26-27, 47-48, 62-63, 105-106, 176;
- zeznania świadka T. M. 309-310;
- zeznania świadka W. W.. 310, 41;
- zeznania świadka K. R. k. 310;
- zeznania świadka W. S. k. 310-311;
- zeznania świadka Z. B. k. 311, 53;
- zeznania świadka B. J.. 311, 44;
- zeznania świadka P. B. k. 311;
- zawiadomienia wraz z załącznikami k. 2-7, 29-31;
- informacja ze zdarzenia k. 11;
- protokół przeszukania k. 15-16

- pismo K. R. do Nadleśniczego k. 32-33;

- mapka lokalizacyjna k. 54.

Ponadto w dniu 5 września 2011 r. w J.na drodze publicznej – ul. (...)funkcjonariusze Policji zatrzymali do kontroli rowerzystę, którym okazał się być K. B.. Poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik badania ujawnił, iż o godzinie 19:26 K. B.posiadał 0,81 mg, a w następnej próbie 0,86 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza. Kierując rowerem K. B.nie zastosował się do zakazu prowadzenia rowerów orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich wyrokami – II K 1310/10 z dnia 31 stycznia 2011r., II K 1273/10 z dnia 9 lutego 2011 r. oraz II K 138/11 z dnia 6 kwietnia 2011r.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego K. B. k. 309, 26-27, 47-48, 62-63, 105-106, 176;

- protokół badania stanu trzeźwości k. 95,

- odpisy wyroków k. 35-36, 109, 110.

Oskarżony K. B.był do tej pory ośmiokrotnie karany w postępowaniu sądowym, w tym za każdym razem za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Za popełnione przestępstwa wymierzono mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, a także kary ograniczenia wolności, jak i karę grzywny.

Przy czym wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 09 lutego 2011 r., sygn. akt II K 1273/10 K. B.został skazany za ciąg przestępstw z art. 163§1 pkt 1 kk popełnionych w dniu 17 lipca 2010r. i 24 kwietnia 2010 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 178a§2 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono wobec oskarżonego K. B.karę łączną w wymierzę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 5.

Dowody:

- dane o karalności k. 277-278;

- odpisy wyroków k. 35-36, 109, 110.

Na etapie tejże sprawy dopuszczono dowód z opinii biegłych sądowych. Biegli w swej opinii stwierdzili, że K. B.nie jest upośledzony umysłowo, jego poziom intelektualny mieści się w granicach niskiej normy. Brak podstaw do stwierdzenia choroby psychicznej w sensie psychozy, ani też ograniczonego uszkodzenia centralnego układu nerwowego. W chwili dokonywania zarzucanych mu czynów karalnych miał zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swym postępowaniem. W aktualnym stanie zdrowia K. B.jest zdolny do udział w procesie karnym i do ewentualnego odbywania kary.

Choroba alkoholowa samoczynnie nie jest podstawą do opiniowania o zmniejszonej, bądź zniesionej poczytalności. Możliwe jest wyciągnięcie takich wniosków, w sytuacji gdy prowadzi do powikłań, które u K. B.nie zostały zdiagnozowane. Rozpoznanie choroby alkoholowej nie wpływa na ocenę jego poczytalności.

Dowody:

- opinia sąдово-psychiatryczna k. 86-88, 116-124;

- zeznania biegłegoA. S.. 184;

- zeznania biegłego P. D. k. 184.

Oskarżony K. B. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu sądowym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw, w tym na etapie postępowania przygotowawczego szczegółowo opisał okoliczności ich popełnienia i motywy którymi się kierował (wyjaśnienia k. 309, 26-27, 47-48, 62-63, 105-106, 176)

Oskarżony K. B. był wielokrotnie karany. Jest kawalerem, bezdzietny, nie ma nikogo na utrzymaniu, ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest piekarzem, jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych. Majątku nie posiada.

Dowody:

- karta karna k. 277-278;

- dane o osobie k. 49;

- oświadczenie k. 309.

Sąd zważył co następuje:

Wina i okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów nie budzą wątpliwości. Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na całym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a przede wszystkim na zeznaniach świadków i dowodach z dokumentów. Dowody te są jasne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają i całościowo oddają rzeczywisty przebieg zdarzenia.

Oskarżony K. B. nie kwestionował swego zawinienia, przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów. Opisał i podał okoliczności poszczególnych zdarzeń oraz w jaki sposób do nich doszło. Wyjaśnienia oskarżonego są spójne i zgodne ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Wobec braku podstaw do ich dykredytowania sąd uwzględnił je w całości.

Zważyć należy, że słuchani w sprawie świadkowie w podobny sposób relacjonują i opisując przebieg zdarzeń oraz okoliczności przyznania się oskarżonego do podpaleń lasu. K. B. nie negował zeznań świadków, nie przeczył podawanym przez nich okolicznościom. Treść zeznań świadków korespondowała z wyjaśnieniami oskarżonego jak i ze zgromadzonym materiałem dowodowym w postaci szeregu dokumentów i protokołów.

Świadek K. R., który jest leśnikiem podał, że mieli wytypowaną grupę osób podejrzanych o podpalenie, a w dni, w których prognoza pożarów była wysoka pełnili dodatkowe dyżury w lesie. Mieli nadzieję, że po otrzymaniu przez K. B. wyroku skazującego za podpalenie lasu, będą mieli spokój z pożarami, jednak tak się nie stało. K. B. był jedną z wytypowanych osób podejrzewanych przez strażników o podpalenie m. in. w związku z tym, iż już wcześniej dopuszczał się tego rodzaju czynów oraz był często widywany w lesie. W dniu 09.04.2013r. był na dyżurze wraz z B. J., która to dostrzegła K. B. jadącego na rowerze w stronę lasu w związku z czym udali się za nim. K. B. jadąc do lasu oglądał się nerwowo za siebie i po jakimś czasie dostrzegł jadący za nim samochód strażników. Przejechał miejsce wcześniejszego pożaru. Strażnicy domyślali się z jakiego powodu udał się on do lasu i dlatego zatrzymali go do kontroli. Po przyznaniu się oskarżonego do podpaleń lasu zawiadomili policję. B. J. i uzupełnia zeznania K. R. podając, że oskarżony sam przyznał się do podpaleń lasy, argumentując, że już więcej tego nie zrobi.

Pozostali słuchani w sprawie świadkowie byli pracownikami nadleśnictwa bądź brali udział w akcji gaśniczej. Podali w jaki sposób i jakie czynniki bierze się pod uwagę przy wyliczaniu ryzyka pożarowego, w jaki sposób oszacowano straty oraz jakie było realne zagrożenie zapalenia się pozostałej części lasu. T. M. podał, że gdyby nie sprawna i szybko przeprowadzona akcja gaśnicza mogłoby dojść do klęski. Natomiast W. S. wskazał, że gdyby był silniejszy wiatr bądź spóźniona akcja ratownicza straty mogłyby być wyższe. Oszacowaniem strat zajmowało się nadleśnictwo, gdyż po każdym pożarze na podstawie meldunku była powiadamiana Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych jako jednostka nadrzędna oraz policja i dokonywano szacowania strat. Natomiast przy ustalaniu możliwości rozwojowych

pożaru bierze się pod uwagę rodzaj wiatru, temperaturę i inne czynniki, które sprzyjają rozprzestrzenianiu się pożarów.

W odniesieniu do zarzutu w pkt 4 wyroku tj. kierowania rowerem w stanie nietrzeźwym oskarżony przyznał się do popełnienia tego czynu i nie kwestionował wyników badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzonych przez funkcjonariuszy w dniu zdarzenia, dlatego wobec powyższego zbędnym jest szersze jego analizowanie.

Omówione do tej pory zeznania świadków są logiczne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, pozwalając budować spójną i jasną wersję zdarzeń objętych zarzutem. Sąd nie znajdując podstaw do kwestionowania wiarygodności tych osób zeznania te uwzględnił w całości. W świetle powyższych rozważań wina oskarżonego jest oczywista.

Jednolity materiał dowodowy pozwala na zbudowanie jasnej i pełnej wersji zdarzenia jak w wyroku.

Wina oskarżonego została dowiedziona. Żadnych wątpliwości nie budzi przyjęta kwalifikacja prawna.

Sprawcą przestępstwa stypizowanego w art. 163§1 pkt 1 kk jest ten, kto spowoduje zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać pożaru. W literaturze prawa karnego wskazuje się, iż w ramach art. 163 ustawodawca posłużył się znamieniem czasownikowym "sprowadza". Jego sens gramatyczny jest szeroki i polegać ma na urzeczywistnieniu jednego z wymienionych w treści omawianego przepisu zjawisk zagrażających chronionym dobrom prawnym. Pojęcie "pożar" Sąd Najwyższy nakazuje rozumieć jako żywiołowo rozprzestrzeniający się ogień, obejmujący składniki mienia ruchomego lub nieruchomego, charakteryzujące się istotnymi rozmiarami (por. wyrok SN z 11 grudnia 1978 r., II KR 269/78, OSNKW 1979, nr 5, poz. 55). Zjawisko to obejmować może budynki, inne budowle, lecz również niewyodrębnione jednoznacznie elementy środowiska w szczególności las, torfowisko itp.

W tym miejscu równocześnie należy wskazać, iż pojęcia mienia wielkich rozmiarów nie należy wiązać z jego "wielką wartością" (zdefiniowaną w art. 115§6 i 7), lecz z przestrzennymi rozmiarami mienia, jego wielkością (por. uchwałę SN z dnia 19 lutego 2003 r., I KZP 49/02, OSNKW 2003, nr 3-4, poz. 24). Podkreślić należy zatem chodzi o wielki rozmiar zagrożonego mienia, a nie wysokość efektywnie spowodowanej szkody (por. R.A. Stefański, Pojęcie "mienia o wielkich rozmiarach", Prok. i Pr. 1999, nr 5).

Skoro oskarżony wznecając pożar spowodował zagrożenie dla mienia w wielkich rozmiarach, to takim swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 163§1 pkt 1 kk. W związku z powyższym dokonano modyfikacji opisu czynów jaki i kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt 1 – 3 poprzez eliminację art. 288 kk, gdyż przepis art. 163§1 pkt 1 kk stanowi przepis szczególnym oraz wobec braku zaskarżenia wyroku w tym zakresie przez oskarżyciela na niekorzyść oskarżonego w oparciu o zakaz reformationis in peius, brak jest podstaw do przyjęcia w odniesieniu do tych czynów zastosowanej w akcie oskarżenia multikwalifikacji. Natomiast modyfikacja opisu czynu polega na przyjęciu, iż umyślnie wznecił pożar w wyniku, którego zniszczeniu uległy lasy równocześnie spowodując zagrożenie dla mienia w wielkich rozmiarach. Wobec tego, iż oskarżony dopuścił się przestępstw w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu zasadnym było zastosowanie instytucji ciągu przestępstw.

Przy wymiarze kary Sąd na niekorzyść oskarżonego uwzględnił wielokrotne przestępcze działania, nie doszukując się istotniejszych okoliczności łagodzących poza przyznaniem się do winy i wyrażeniu skruchy. Stopień społecznej szkodliwości czynów w tym konkretnym wypadku ocenić należy jako znaczny. Rozważając wymienione okoliczności obciążające oraz łagodzące Sąd doszedł do przekonania, że jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynów. Ma ona spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec osoby K. B.. Nie ujawniono przesłanek wskazujących na pozytywną prognozę kryminologiczną wobec oskarżonego, która przemawia za orzeczeniem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Tym bardziej, że oskarżony był wielokrotnie karany i korzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary. Z oceny zachowania oskarżonego należy przyjąć, że nie potrafi on w warunkach wolnościowych powstrzymać się od zachowań naruszających porządek prawny. Dlatego też w przekonaniu Sądu

jedynie w warunkach izolacji w zakładzie karnym będzie on mógł podjąć rzeczową refleksję nad swoim zachowaniem. K. B. był wielokrotnie karany, w tym także za czyny tego samego rodzaju. Kolejne wyroki sądowe nie skłoniły go do refleksji nad własnym postępowaniem, a otrzymując kary w zawieszeniu wręcz przeciwnie zaczął tym bardziej lekceważyć przepisy prawne i orzeczenia sądu, wchodząc w kolejne kolizje z prawem. Na marginesie podnieść należy, że także podczas uprzedniego postępowaniu z art. 163§1 pkt 1 kk oskarżony zarzekał się, iż więcej tego rodzaju czynów nie popełni, a jak wskazują zarzuty w niniejszej sprawie zachowanie jego nie było incydentalne.

Dodatkowo należy tu mieć na względzie wymóg prewencji indywidualnej kary, która ma powstrzymać oskarżonego od przedsięwzięcia podobnych zachowań w przyszłości. W sytuacji K. B. jedynie jego izolacja może uchronić go przed dokonywaniem kolejnych przestępstw, oraz ochronić społeczeństwo przed jego występkami. Po stronie oskarżonego brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia pomyślniej prognozy społecznej uzasadniającej ewentualne warunkowe zawieszenie wykonania kary.

W ocenie Sądu orzeczone kary częściowe są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów i stopnia bezprawności. Kara łączna uwzględniająca związek podmiotowo przyczynowy pomiędzy czynami w swoim całokształcie będzie oddziaływać na oskarżonego wychowawczo i zapobiegawczo, nie jest pozbawiona waloru prewencji generalnej.

Zgodnie z art. 42§2 kk orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w razie skazania za przestępstwo z art. 178a§2 kk jest obligatoryjne. Wobec nagminnego łamania zakazów sądowych wymiar orzeczonego środka karnego tj. zakazu prowadzenia rowerów jest zasadny, gdyż postępowanie oskarżonego winno napotkać odpowiednią sankcję.

Ponadto zobowiązano oskarżonego do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę kwoty 21.880 zł na rzecz Nadleśnictwa R.. Na kwotę tą składają się rozliczenia z wszystkich trzech pożarów, a ich wyceny dokonano na podstawie oszacowania strat przez nadleśnictwo, gdzie spaleni uległo ponad 2 ha lasu. Nadleśnictwo dokonało dokładnego wyliczenia strat poprzez ujęcie spalonego młodnika różnogatunkowego i powierzchni, która uległa całkowitemu spaleni.

Na poczet orzeczonej kary należało zaliczeniu oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. zatrzymani i obserwacji w zamkniętym szpitalu psychiatrycznym.

Pozostałe rozstrzygnięcia uzasadniają powołane w wyroku przepisy, a orzeczenie o kosztach obrony wydano w oparciu o §14 ust 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348, z późn. zm.).